

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 686 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate prin art. 40 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....	2-3	maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
80. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 15/2021 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, precum și a modelului și conținutului unor formulare	4-8	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
187. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor		Decizia nr. 79 din 18 noiembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	10-15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		21. — Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății BIOCHEM CREDITARE IFN — S.A.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 686

din 21 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate prin art. 40 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chirazi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. Excepția a fost ridicată de Traian Bârdea în Dosarul nr. 4.492/107/2017 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 310D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că Guvernul are competența de a reglementa, prin ordonanțe de urgență, în domeniile care constituie obiectul legilor organice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin încheierea din 11 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.492/107/2017, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Traian Bârdea cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că, în urma recalculării, i s-a stabilit o pensie cu un quantum mai mic decât cel avut anterior. Art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 a modificat art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015, dar a făcut-o în mod neconstituțional, întrucât modificarea privește dispozițiile dintr-o lege organică. Consideră că sunt încălcate prevederile constituționale care consacră principiul separării puterilor în stat și pe cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și prevederile referitoare la reglementarea prin lege organică a regimului general al raporturilor de muncă și protecție socială.

6. **Tribunalul Alba — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice*”, nu au în vedere și ordonanțele de urgență, al căror domeniu de reglementare este delimitat de prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, așa cum au fost modificate prin art. 40 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „(1) *Cuantumul pensiei de serviciu se determină în procente din baza de calcul, astfel:*

a) militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, cu vechime cumulată conform art. 3 lit. f) de cel puțin 25 de ani, beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 65% din baza de calcul prevăzută la art. 28;”.

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separarea puterilor în stat și ale art. 73 alin. (3) privind domeniul de reglementare al legii organice. De asemenea, Curtea constată că autorul excepției invocă și prevederile constituționale care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, reglementate în cuprinsul art. 1 alin. (5). Totodată, din încheierea de sesizare se constată că instanța de judecată a reținut și faptul că autorul excepției a invocat principiul egalității în drepturi și neretroactivitatea legii civile, consacrate de art. 16 alin. (1) și art. 15 alin. (2) din Constituție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 205 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 18 august 2020, paragrafele 22 și 23, Curtea, analizând constituționalitatea modificărilor pe care art. 40 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 le aduce art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015, a reținut că interdicția extinderii prerogativelor legislative delegate ale Guvernului și asupra domeniului legilor organice este prevăzută, în mod expres, de art. 115 alin. (1) din Constituție, în care se arată că „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice*”. Aceste prevederi constituționale nu au în vedere însă și ordonanțele de urgență, al căror domeniu de reglementare este delimitat de prevederile art. 115 alin. (6) din

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Traian Bârdea în Dosarul nr. 4.492/107/2017 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate prin art. 40 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Constituție. Cu același prilej, Curtea a reținut că, în mod necesar, ordonanța implică și posibilitatea modificării sau abrogării legilor în vigoare, în funcție de limitele abilitării legislative, fiind expresia unei delegări legislative. Prin ordonanțe, Guvernul poate să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementarea existentă.

13. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea constată că aceasta nu este dezvoltată în cuprinsul motivării excepției, ci este invocată de autorul acesteia în cadrul acțiunii principale formulate în fața Tribunalului Alba — Secția I civilă, arătând doar faptul că se creează un tratament discriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică, fără a indica însă modul în care această discriminare se realizează în fapt.

14. Față de acestea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu conțin niciun fel de distincții ori diferențieri în ceea ce privește aplicarea reglementării persoanelor aflate în situații identice, astfel că, raportat la criticile formulate, critica de neconstituționalitate privind încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi este neîntemeiată.

15. În sfârșit, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate se aplică de la data intrării în vigoare a acestora pentru viitor, fără efecte retroactive. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, atâ timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 15/2021 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, precum și a modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 5 alin. (4) și art. 123¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 743.062 din data de 11.01.2022,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 15/2021 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, precum și a modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 12 ianuarie 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) «Situatie centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», prevăzut în anexa nr. 61.”

2. Anexa nr. 1 „Procedura privind stabilirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii” se modifică după cum urmează:

a) La capitolul I „Dispoziții generale” punctul 5, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *cerere* reprezintă Cererea privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat (formularul 230), Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice (formularul 212) sau opțiunile transmise prin Situația centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230, după caz;”

b) La capitolul I punctul 6, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) notifică contribuabilii care au optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei;”

c) La capitolul II „Organizarea evidenței cererilor și procesarea acestora” secțiunea 1 „Organizarea evidenței cererilor” punctul 8, literele f)—i) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) modul de transmitere a opțiunii privind direcționarea unei sume din impozitul anual datorat;

g) numărul de înregistrare la organul fiscal a «Situației centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», transmisă de entitatea nonprofit/unitatea de cult, dacă este cazul;

h) datele de identificare ale reprezentantului legal sau ale împuternicitului entității nonprofit/unității de cult, beneficiară a sumei, care a transmis «Situația centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», dacă este cazul;

i) datele de identificare ale entității/unităților nonprofit/unității/unităților de cult, înscrise în cerere sau în «Situația centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», după caz;

o) răspunsul contribuabilului care a optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei, ca urmare a primirii notificării privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult;”

d) La capitolul II secțiunea 1 punctul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) La pct. 8 lit. f) compartimentul de specialitate înregistrează în evidență următoarele date privind modul de transmitere a opțiunii privind direcționarea unei sume din impozitul anual datorat, după caz:

a) prin poștă, în mod individual;

b) direct la registratura organului fiscal, în mod individual;

c) prin intermediul serviciului Spațiul privat virtual, în mod individual;

d) prin intermediul Situației centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230, transmisă de către entitatea beneficiară a sumei, prin mijloace electronice de transmitere la distanță;”

e) La capitolul II secțiunea 1 punctul 9, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) La pct. 8 lit. g) compartimentul de specialitate înregistrează în evidență numărul și data «Situației centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», în cazul în care contribuabilul a optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei;”

f) La capitolul II secțiunea a 2-a „Procesarea cererilor” punctul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care se constată erori sau documentele depuse nu sunt suficiente, compartimentul de specialitate notifică contribuabilii sau entitatea nonprofit/unitatea de cult, după caz, în vederea clarificării situației.”

g) La capitolul VI „Notificarea contribuabililor pentru care formularul 230 a fost depus în format hârtie sau în format hârtie, scanat, pe bază de borderou, de către reprezentantul entității nonprofit/unității de cult beneficiare a sumei”, denumirea capitolului se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Notificarea contribuabililor care au optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei”

h) La capitolul VI, punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17. Pe baza datelor din evidența constituită conform pct. 8, compartimentul de specialitate identifică contribuabilii care au optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei.”

i) La capitolul VI punctul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. (1) În cazul entităților cuprinse în secțiunea 1 din lista de la pct. 16, pentru care opțiunea contribuabilului privind direcționarea unei sume din impozitul anual datorat a fost transmisă organului fiscal prin intermediul formularului «Situatie centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», compartimentul de specialitate emite și transmite contribuabililor «Notificarea privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult», conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la ordin, completată în mod corespunzător.”

j) La capitolul VI punctul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La pct. 8 lit. I) compartimentul de specialitate înregistrează în evidență motivul notificării contribuabilului, respectiv faptul că opțiunea contribuabilului privind direcționarea unei sume din impozitul anual datorat a fost transmisă organului fiscal de către entitatea beneficiară a sumei.”

k) La capitolul VI punctul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„24. (1) Ziinic, compartimentul de specialitate întocmește lista contribuabililor pentru care opțiunea privind direcționarea unei sume din impozitul anual datorat a fost transmisă organului fiscal de către entitatea beneficiară a sumei, în cazul cărora s-a împlinit termenul de 45 de zile de la data comunicării notificării prevăzute în anexa nr. 3 la ordin, precum și a contribuabililor care au depus cererea în mod individual.”

l) La capitolul VIII „Recuperarea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat, virată în mod necuvenit entităților nonprofit/unităților de cult”, punctul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„30. Referatul se întocmește atât pe baza informațiilor din situațiile centralizatoare ale datelor cuprinse în formularul 230, cât și pe baza informațiilor existente în evidența fiscală și cuprinde următoarele date:

- datele de identificare a entității nonprofit/unității de cult;
- numărul, data «Situatiei centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230», transmisă de entitatea nonprofit/unitatea de cult, și poziția din situația centralizatoare;
- suma virată entității nonprofit/unității de cult în mod necuvenit;
- contul bancar — IBAN în care a fost virată suma în mod necuvenit;
- data virării sumei.”

3. **La anexa nr. 2, Instrucțiunile privind completarea formularului 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat” se completează după cum urmează:**

a) La punctul 1 de la punctul I „Depunerea formularului”, după subpunctul 1.2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.3, cu următorul cuprins:

„1.3. Contribuabilii nu pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit pentru indemnizațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2021 privind acordarea unor zile libere plătite părinților și altor categorii de persoane în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și la art. 1 alin. (1) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2021 pentru stabilirea unor măsuri de protecție socială a angajaților și a altor categorii profesionale în contextul interzicerii, suspendării ori limitării activităților economice, determinate de situația epidemiologică generată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.”

b) La punctul 4 de la punctul I, după subpunctul 4.6 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 4.7 și 4.8, cu următorul cuprins:

„4.7. Contribuabilii pot opta pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult beneficiară a sumei.

4.8. Entitatea nonprofit/Unitatea de cult are obligația de a transmite, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la organul fiscal competent formularul «Situatie centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230» prin care centralizează cererile primite de la contribuabili.

În această situație originalul cererilor 230, în format hârtie, se păstrează de către entitățile nonprofit/unitățile de cult și sunt puse la dispoziția organului fiscal la solicitarea acestuia.”

4. **Anexa nr. 3 „Notificare privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.**

5. **Anexa nr. 4 „Referat de stabilire a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat, virată în mod necuvenit entităților nonprofit/unităților de cult” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.**

6. **După anexa nr. 6 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 6¹, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin.**

7. **La anexa nr. 7 „Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor”, litera c) „Denumire: «Notificare privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult»” se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) Denumire: «Notificare privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult»

1. Format: A4/t2
2. Caracteristici de tipărire:
  - se tipărește pe ambele fețe;
  - se poate utiliza și echipament informatic pentru completare și editare.
3. Se difuzează gratuit.
4. Se utilizează în scopul înștiințării contribuabililor cu privire la opțiunea acestora privind direcționarea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult, pentru următoarele situații:
  - a) în cazul în care contribuabilul a optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei;
  - b) în cazul în care au fost constatate erori.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal central competent.

6. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal central competent;

— un exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.”

8. **La anexa nr. 7, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:**

„g) **Denumire: «Situatie centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230»**

1. Format: formularul se depune în format electronic.

2. Caracteristici de tipărire: se utilizează echipament informatic pentru completare și editare.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează de către entitatea nonprofit/unitatea de cult în situația în care contribuabilii optează pentru depunerea formularului 230 la entitatea beneficiară a sumei.

5. Circulă în format electronic, prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

6. Se arhivează la organul fiscal central competent.”

Art. II. — Formularul „Situatie centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230” se transmite de către entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei prin mijloace electronice de transmitere la distanță până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, sub sancțiunea decăderii.

Art. III. — Prevederile prezentului ordin se aplică pentru direcționarea de către contribuabili a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pe veniturile realizate începând cu anul 2021.

Art. IV. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. V. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. VI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

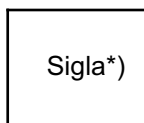
Sandu Costea

București, 25 ianuarie 2022.

Nr. 80.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 15/2021)

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice

Unitatea fiscală .....

Serviciul/Biroul/Compartimentul .....

Nr. înregistrare .....

Data .....

Către**) .....

CNP/NIF .....

Str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ....,

et. ...., ap. ...., județul/sectorul .....

localitatea ....., cod poștal .....

NOTIFICARE

privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult

Stimată(e) doamnă/domn,

Vă reamintim că, potrivit datelor din evidența fiscală, ați optat pentru virarea unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul pe veniturile realizate în anul ..... pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult.

Prin această notificare facem apel la înțelegerea dumneavoastră, în vederea verificării corectitudinii și completitudinii informațiilor existente în evidența fiscală.

Referitor la opțiunea dumneavoastră privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult, vă supunem atenției următoarele:

1. Din analiza datelor din evidența fiscală rezultă că ați optat pentru depunerea formularului 230 la entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară a sumei

Potrivit evidențelor noastre, opțiunea dumneavoastră privind virarea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat, pentru o perioadă de ....., în contul entității nonprofit/unității de cult ....., cod de identificare fiscală ....., a fost transmisă organului fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distanță de către entitatea beneficiară.

În cazul în care nu ați optat pentru virarea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat în contul entității beneficiare menționate sau nu ați solicitat virarea sumei pentru această entitate nonprofit/unitate de cult pentru perioada de mai sus, vă rugăm ca în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei notificări să ne comunicați, în scris, aceste aspecte.

Dacă aceasta este opțiunea dumneavoastră exprimată prin semnarea și depunerea formularului 230 la entitatea beneficiară a sumei, atunci nu sunteți obligat(ă) să răspundeți la această notificare.

*) Se va folosi sigla organului fiscal emitent.

**) Se vor înscrie numele, prenumele, codul numeric personal/numărul de identificare fiscală și domiciliul fiscal ale contribuabilului.

În situația în care nu vom primi un răspuns de la dumneavoastră în termen de 30 de zile de la data la care ați primit această notificare, considerăm că opțiunea înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală este exprimată de dumneavoastră, urmând să facem demersurile necesare în vederea direcționării sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat, potrivit acestei opțiuni.

2. Au fost identificate erori în formularul 230 depus

În vederea efectuării corecturilor, vă rugăm să vă prezentați, în termen de 30 de zile de la primirea prezentei notificări, la sediul unității fiscale.

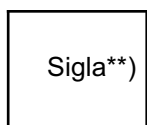
Pentru informații suplimentare în legătură cu această notificare, persoana care poate fi contactată este dna/dl ....., la sediul nostru sau la numărul de telefon ....., între orele .....—.....

Vă mulțumesc!

Numele și prenumele .....,
Conducătorul unității fiscale

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 4 la Ordinul nr. 15/2021)

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală*) .....
Serviciul/Biroul/Compartimentul .....
Nr. .... / .....

REFERAT

de stabilire a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat, virată în mod necuvenit entităților nonprofit/unităților de cult

1. Datele de identificare a entității nonprofit/unității de cult

Denumire .....

Cod de identificare fiscală .....

Domiciliul fiscal .....

2. Sume virate în mod necuvenit stabilite ca urmare a răspunsurilor persoanelor fizice la notificarea organului fiscal

Nr. crt.	Situație centralizatoare transmisă de entitatea beneficiară nr./data***)	Poziția din situația centralizatoare transmisă de entitatea beneficiară****)	Suma virată necuvenit	Cont IBAN	Data virării sumei
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
...					
TOTAL				X	X

Aprobat:

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele .....

Data .....

Avizat:

Șef compartiment specialitate

Numele și prenumele .....

Data .....

Întocmit:

Funcție .....

Numele și prenume .....

Data .....

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

**) Se va folosi sigla organului fiscal emitent.

***) Se înscrie numărul și data situației centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230, transmisă de entitatea beneficiară.

****) Se înscrie poziția persoanei fizice care figurează în situația centralizatoare a datelor cuprinse în formularul 230, transmisă de entitatea beneficiară, ca urmare a răspunsului la notificarea organului fiscal.

**SITUAȚIE CENTRALIZATOARE A DATELOR CUPRINSE ÎN
FORMULARUL 230 *)**

Anul

I. Date de identificare a entității nonprofit/unității de cult

Denumire	<input type="text"/>
Cod de identificare fiscală	<input type="text"/>
Domiciliul fiscal	<input type="text"/>
Cont bancar (IBAN)	<input type="text"/>

II. Date de identificare a contribuabililor

Nr. crt.	Nume, prenume	Cod numeric personal/Număr de identificare fiscală	Adresă	Opțiune privind distribuirea sumei pentru o perioadă de 2 ani **)	Procentul din impozit (%)***)
0	1	2	3	4	5

III. Date de identificare a împuternicitului/reprezentantului legal al entității nonprofit/unității de cult

Nume, prenume/Denumire	<input type="text"/>	Cod de identificare fiscală			
Stradă	<input type="text"/>	Număr	<input type="text"/>	Bloc	<input type="text"/>
Județ/Sector	<input type="text"/>	Localitate	<input type="text"/>	Scară	<input type="text"/>
Telefon	<input type="text"/>	Etaaj	<input type="text"/>	Ap.	<input type="text"/>
Fax	<input type="text"/>	Cod poștal	<input type="text"/>		
E-mail	<input type="text"/>				

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Data

Semnătură

*) Formularul se depune de către entitatea nonprofit/unitatea de cult până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, sub sancțiunea decăderii.

**) Se înscrie perioada de valabilitate a opțiunii.

***) Se înscrie procentul din impozitul pe venit pentru care contribuabilul optează.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

¹⁾ Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 1.191 din 27.01.2022 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al

prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 și 552 bis din 26 iunie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu luna februarie 2022.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,

Romică-Andrei Baci,

secretar de stat

București, 27 ianuarie 2022.

Nr. 187.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 79

din 18 noiembrie 2021

Dosar nr. 2.474/1/2021

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Mircea Mugurel Șelea — judecător la Secția penală

Francisca-Maria Vasile — judecător la Secția penală

Andrei-Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Constantin Epure — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Ioana Alina Ilie — judecător la Secția penală

Elena Barbu — judecător la Secția penală

Alin Sorin Nicolescu — judecător la Secția penală

Pe rol se află pronunțarea în Dosarul nr. 2.474/1/2021, având ca obiect sesizarea formulată de către Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori prin care, în baza art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale în personam, de punerea în mișcare a acțiunii penale sau dacă este suficientă începerea urmăririi penale în rem în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator”.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 4 noiembrie 2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru pronunțare la data de 18 noiembrie 2021, când, în aceeași compunere, a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din 7 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.773/63/2018, ce are ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, partea civilă M.R.C. și inculpata G.P.C. împotriva Sentinței penale nr. 33 din 25 ianuarie 2021, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 5.773/63/2018, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale în personam, de punerea în mișcare a acțiunii penale sau dacă este suficientă începerea urmăririi penale în rem în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator.”

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Sentința penală nr. 33 din data de 25 ianuarie 2021, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 5.773/63/2018, în baza art. 32 din Codul penal, raportat la art. 188 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal, raportat la art. 76 alin. (1) din Codul penal și art. 67 alin. (2) din Codul penal, a fost condamnată inculpata G.P.C. la pedeapsa principală de 3 ani și 4 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), lit. b) și lit. h) din Codul penal, pe o durată de 2 ani.

În baza art. 65 din Codul penal au fost interzise inculpatei, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), lit. b) și lit. h) din Codul penal, pe toată durata executării pedepsei principale.

Pentru a pronunța această sentință, în esență, tribunalul a reținut că, în noaptea de 10/11.03.2017, inculpata G.P.C. i-a aplicat victimei o lovitură cu o halbă de bere spartă, în zona gâtului, cauzându-i leziuni care au necesitat pentru vindecare 25 de zile de îngrijiri medicale.

În baza lucrărilor din dosar, tribunalul a reținut că fapta există și a fost săvârșită de inculpată cu forma de vinovăție prevăzută de lege, iar la individualizarea pedepsei a aplicat circumstanța atenuantă judiciară prevăzută de art. 75 alin. (2) lit. b) din Codul penal, dispunând condamnarea la pedeapsa principală de 3 ani și 4 luni închisoare.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, partea civilă M.R.C. și inculpata G.P.C., hotărârea fiind criticată atât sub aspectul laturii penale, cât și al laturii civile.

La termenul din data de 16 iunie 2021, inculpata, prin avocat ales, a invocat faptul că a formulat denunț prin fax la data de 15 aprilie 2021, înregistrat la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) — Serviciul Teritorial (S.T.) Cluj, pentru a beneficia de clauza de reducere a pedepsei prevăzută de art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată (reducerea la jumătate a limitelor de pedeapsă ca urmare a formulării unui denunț).

DIICOT — S.T. Cluj a confirmat faptul că inculpata G.P.C. are calitatea de denunțator în Dosarul nr. 140 D/P/2021, ce se află în faza de urmărire penală, fără a se fi dispus însă efectuarea urmăririi penale față de vreo persoană.

III. Punctul de vedere al completului ce a dispus sesizarea

Instanța de trimitere a considerat îndeplinite toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Completul de judecată care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile a apreciat că aplicarea beneficiului prevăzut de art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, este condiționat cel puțin de continuarea urmăririi penale *in personam*, nefiind suficientă începerea urmăririi penale *in rem* în cauza în care s-a formulat denunțul.

Instituția reglementată de norma supusă interpretării este condiționată de îndeplinirea cumulativă a unor cerințe referitoare la: calitatea persoanei care o invocă, conduita procesuală pe care trebuie să o adopte aceasta și stadiul cauzei în care se urmărește producerea efectelor atenuante de pedeapsă.

Categoria cerințelor ce țin de conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei subsumează, pe de o parte, formularea unui denunț împotriva altor persoane și, pe de altă parte, facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate.

Cerințele au caracter cumulativ, simplul denunț formulat de persoana prevăzută la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, neurmat de o atitudine activă de facilitare a identificării persoanelor denunțate și tragerii lor la răspundere penală, fiind insuficient pentru valorificarea beneficiului consacrat de art. 19 din aceeași lege (a se vedea în acest sens Decizia nr. 3/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală).

Prin urmare, pentru infractorul devenit denunțator, textul presupune obligația de a dezvălui, înainte sau în timpul urmăririi penale sau al judecării, săvârșirea unei infracțiuni de către o altă persoană și de a ușura obligația organului de urmărire penală de a descoperi, la timp și în mod complet, faptele ce constituie infracțiuni, înlesnind astfel activitatea de tragere la răspundere penală.

Pentru organul de urmărire penală aceeași sintagmă „denunță și facilitează tragerea la răspundere penală” presupune obligația de a examina și verifica datele și informațiile denunțului și, atunci când se constată că acesta îndeplinește condițiile prevăzute de lege și nu există vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale, prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, a dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta, conform art. 305 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Trebuie decelat momentul la care se poate aprecia că denunțul formulat de inculpat a fost efectiv util organelor de urmărire penală pentru descoperirea și investigarea unor infracțiuni, respectiv dacă acesta a furnizat informații sau date cu caracter determinant pentru aflarea adevărului, astfel încât partea să poată beneficia de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată.

În actuala reglementare, începerea urmăririi penale, conform art. 305 din Codul de procedură penală, are un caracter cvasiautomat în acele situații în care actul de sesizare (în ipoteza analizată denunț) îndeplinește toate condițiile legale, de formă și de fond, fără a avea relevanță dacă faptele denunțate au sau nu corespondent în realitate.

Astfel, conform art. 390 din Codul de procedură penală, din punct de vedere formal, denunțul trebuie să cuprindă datele prevăzute de art. 289 alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală, respectiv numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, dacă acesta este persoană fizică, descrierea faptei care formează obiectul denunțului, indicarea făptuitorului și a mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute, precum și semnătura denunțatorului sau a mandatarului acestuia, iar în situația în care actul de sesizare îndeplinește toate condițiile legale de admisibilitate mai sus citate, iar din cuprinsul acestuia nu rezultă că ar fi incident vreunul din cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să dispună începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită (art. 305 coroborat cu art. 294 din Codul de procedură penală).

Pornind de la expunerea de motive a Legii nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, rațiunea cauzei de reducere a limitelor pedepsei este aceea de a institui un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor, prin transmiterea informațiilor relevante către organele judiciare de către persoana ce le deține, care să conducă către bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală *in rem* — art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Dacă s-ar admite că simpla începere a urmăririi penale *in rem* este suficientă pentru a se recunoaște beneficiul cauzei de reducere a pedepsei, instanțele nu ar avea posibilitatea să verifice cea de-a doua condiție cumulativă impusă de norma

legală, respectiv atitudinea activă de sprijinire a activității organelor de urmărire penală, adică dacă inculpatul denunțator facilitează efectiv activitatea de stabilire a faptelor și de identificare a autorilor, colaborând cu organele de anchetă.

IV. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării

Prin lucrarea transmisă s-a opinat în sensul că pentru aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este necesar să se fi dispus continuarea urmăririi penale față de o persoană, cu respectarea condiției ca denunțul și contribuția sa ulterioară să fie determinante pentru stabilirea adevărului judiciar în cauza respectivă.

În susținerea acestei opinii juridice s-a arătat că, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 682/2002 privind protecția martorilor, introducerea cauzei de reducere a pedepsei, prevăzută de art. 19 din actul normativ menționat, a avut ca scop crearea unui instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave, prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive cu privire la săvârșirea unor astfel de infracțiuni să le furnizeze organelor judiciare.

Beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege se acordă doar celui care a săvârșit o infracțiune, indiferent de gravitatea sa, și care, înainte sau în timpul urmăririi penale ori al judecării, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a unor persoane care au săvârșit o infracțiune gravă.

Întrebarea formulată de instanța de sesizare are ca scop lămurirea momentului procesual de la care se poate aprecia că denunțul a fost util organelor de urmărire penală, conducând la descoperirea și investigarea unor infracțiuni grave, respectiv de la începerea urmăririi penale *in rem*, continuarea urmăririi penale *in personam* sau punerea în mișcare a acțiunii penale.

Începerea urmăririi penale *in rem* are loc imediat după primirea sesizării, în situația în care aceasta îndeplinește toate condițiile prevăzute de lege, iar efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o persoană se dispune după ce, din probele administrate în cadrul urmăririi penale *in rem*, a rezultat o bănuială rezonabilă că acea persoană a săvârșit fapta care face obiectul respectivei cauze.

Ulterior, când se constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul din cazurile de împiedicare prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul dispune punerea în mișcare a acțiunii penale.

În raport cu aceste considerații, reprezentantul Ministerului Public a considerat că, pentru reținerea beneficiului prevăzut de art. 19 din Legea nr. 682/2002, este necesar să se fi dispus cel puțin *efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o persoană*, având în vedere că la acel moment probatoriul administrat conduce la concluzia existenței unei bănuieli rezonabile cu privire la vinovăție, nefiind obligatoriu să se fi pus în mișcare acțiunea penală.

Simpla începere a urmăririi penale cu privire la fapta nu este în măsură să releve că persoana care a solicitat aplicarea cauzei de reducere a pedepsei, prin denunțul și contribuția sa ulterioară, a ajutat sau a facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a unei persoane care a săvârșit o infracțiune gravă.

În ceea ce privește celelalte două momente procesuale, standardele de probatoriu sunt foarte apropiate, ambele impunând existența unor probe cu privire la vinovăția făptuitorului.

Spre deosebire de efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect, unde măsura este impusă de lege imediat ce din cuprinsul actelor rezultă acea bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea faptei de către o anumită persoană, în scopul asigurării dreptului acesteia la apărare, în cazul măsurii

punerii în mișcare a acțiunii penale o astfel de condiție nu este prevăzută de legiuitor.

În atare situație, dacă s-ar avea în vedere momentul punerii în mișcare a acțiunii penale ca element obligatoriu pentru analizarea aplicabilității prevederilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, s-ar putea ajunge ca reținerea acestui beneficiu să fie condiționată de strategia procurorului cu privire la modul de conducere a urmăririi penale în cauza în care a fost formulat denunțul, și nu de contribuția efectivă a persoanei care l-a formulat.

În concluzie, caracterul determinant pentru aflarea adevărului al contribuției denunțatorului trebuie să rezulte din probele administrate în cauză, probe care trebuie să conducă cel puțin la o „bănuială rezonabilă” că o altă persoană a săvârșit infracțiunea gravă care face obiectul cercetării, fiind astfel necesar să se fi dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de acea persoană.

V. Examenul jurisprudenței în materie

V.1 Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

V.1.1. Din perspectiva hotărârilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare și care prezintă semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile, au fost identificate două decizii pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

• Decizia nr. 3/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 13 aprilie 2018, prin care s-a stabilit că „Efectele cauzei legale de reducere a pedepsei prevăzute de art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor se produc exclusiv în cauza penală determinată, având ca obiect una sau mai multe infracțiuni comise de persoana care, înaintea sau pe parcursul urmăririi penale ori al judecării acelei cauze, a denunțat și facilitat tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea unor infracțiuni grave; autorul denunțului nu poate beneficia de reducerea la jumătate a limitelor speciale de pedeapsă în cauze penale distincte, chiar dacă au ca obiect infracțiuni concurente comise de acesta.”

În considerentele acestei decizii s-a arătat că „(...) Instituția reglementată de norma supusă interpretării are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, a cărei aplicabilitate este condiționată de îndeplinirea cumulativă a unor cerințe referitoare la: calitatea persoanei care o invocă, conduita procesuală pe care trebuie să o adopte aceasta și stadiul cauzei în care se urmărește producerea efectelor atenuante de pedeapsă. Categoria cerințelor ce țin de conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei subsumează, pe de o parte, formularea, de către martorul participant la o infracțiune, a unui denunț împotriva altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave și, pe de altă parte, facilitarea, de către același martor denunțator, a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate. Ambele cerințe au caracter cumulativ, simplul denunț formulat de persoana prevăzută la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, neurmat de o atitudine activă de facilitare a identificării persoanelor denunțate și tragerii lor la răspundere penală, fiind insuficient pentru valorificarea beneficiului consacrat de art. 19 din Legea privind protecția martorilor, republicată. (...)”

• Decizia nr. 4/2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 2 aprilie 2020, prin care s-a stabilit că „Dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, nu reprezintă o cauză de micșorare a pedepsei în sensul art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală”.

V.1.2. În ceea ce privește deciziile de speță, în urma examenului de jurisprudență la nivelul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost identificate decizii prin care

a fost analizată problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv:

• Decizia nr. 158/A din 13 aprilie 2016 a Secției penale

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut ca fiind întemeiată solicitarea vizând aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002, cu consecința reducerii cuantumulului pedepselor aplicate.

Din adresa Parchetului de pe lângă Tribunalul București a rezultat că denunțul formulat de inculpatul A. în data de 9 octombrie 2015 a fost valorificat sub aspect probator, în Dosarul nr. X/P/2014, în care s-a dispus luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul I.

La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Adresa din data de 3 februarie 2016, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a comunicat că, în data de 9 octombrie 2015, A. a formulat un denunț împotriva inculpaților I., J. și K., înregistrat la nr. X/P/2015 și conexasat la data de 16 octombrie 2015 la Dosarul nr. X/P/2014, acesta urmând a fi valorificat sub aspect probator în Dosarul nr. X/P/2014.

Instanța a reținut că inculpatul a denunțat persoane ce au comis infracțiuni de evaziune fiscală și spălare a banilor și a facilitat tragerea la răspundere penală a acestora.

În contextul în care pentru aplicarea beneficiului acordat de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 nu este necesar să se fi întocmit rechizitoriu, fiind suficient ca denunțul să conțină datele necesare care să fi determinat începerea urmăririi penale de către procuror, s-a procedat la reducerea pedepselor aplicate inculpatului, proporțional cu reducerea la jumătate a limitelor speciale.

• Decizia nr. 341/A din 31 octombrie 2019 a Secției penale

Instituția reglementată de art. 19 din Legea nr. 682/2002 are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, însă recunoașterea efectelor acestei cauze de atenuare reclamă intervenirea unei atitudini active a martorului, concretizată atât în denunțarea, cât și în facilitarea tragerii la răspundere penală a altor persoane, cel mai târziu până la data judecării definitive a cauzei având ca obiect infracțiunea comisă de către martorul însuși.

Instanța a reținut că din economia textului de lege rezultă că, pentru ca acesta să fie incident, este necesară întrunirea cumulativă a mai multor condiții, respectiv formularea unui denunț și facilitarea organelor de urmărire penală pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave. Așadar, un denunț în urma căruia nu s-au realizat identificarea și tragerea la răspundere penală a unei persoane nu este apt a produce efectele juridice prevăzute de art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Cu privire la apelantul B., Înalta Curte a constatat că a formulat un denunț înregistrat la unitatea de parchet sub numărul X/P/2016, ce a fost trimis spre instrumentare la Brigada de Combatere a Criminalității Organizate Brașov (BCCO — Brașov), iar prin Ordonanța din data de 15 februarie 2016 s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, și spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, însă, întrucât până la momentul judecării cauzei în fond nu au fost identificate suficiente probe care să conducă la efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o anumită persoană, prima instanță nu a aplicat dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Conform Adresei nr. X/2016 din 23 octombrie 2018 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov (depusă la data de 29 noiembrie 2019, odată cu motivele de apel), prin Ordonanța nr. X/P/2016 din data de 5 septembrie 2018, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul LLL. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, dosarul fiind în continuare în lucru la BCCO — Brașov.

Înalta Curte a considerat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 19 din Legea nr. 682/2002, întrucât nu a intervenit tragerea la răspundere penală a unei persoane, apreciind că punerea în mișcare a acțiunii penale față de

persoana denunțată nu echivalează cu tragerea sa la răspundere penală.

• Decizia nr. 135/A din 15 aprilie 2019 a Secției penale

Prin Adresa din 11 martie 2019, D.I.I.C.O.T. a comunicat instanței faptul că inculpatul a colaborat cu organele de urmărire penală — fiindu-i aplicabile dispozițiile invocate — în sensul că a formulat un denunț penal împotriva unei persoane și a contribuit la prinderea în flagrant în timp ce comercializa droguri de risc. S-a mai precizat că nu era finalizată urmărirea penală, urmând ca în perioada imediat următoare să fie emis rechizitoriul în cauză.

Prin urmare, s-a apreciat că inculpatul A., în timpul în care era judecat pentru infracțiunea de corupție, a avut calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002, într-un alt dosar, furnizând informații și date utile în cauză, contribuind la probarea activității infracționale a persoanei cercetate, facilitând astfel tragerea la răspundere penală a acesteia și influențând în mod substanțial desfășurarea urmăririi penale în cea cauză.

În acest context, instanța de apel a aplicat cauza legală de reducere a pedepsei, prevăzută de art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor.

• Decizia nr. 220/A din 21 iunie 2019 a Secției penale

Din examinarea înscrisurilor administrate la solicitarea apelantului inculpat s-a constatat că sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute de art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, pentru a se reține în beneficiul său incidența cauzei legale de reducere a pedepsei.

Inculpatul D. formulase un denunț la data de 6.09.2013 (în timpul urmăririi sale penale), cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de trafic de influență, denunț valorificat de organele judiciare și care a condus la identificarea și tragerea la răspundere penală a coinculpatului A., față de care s-a pronunțat Sentința penală nr. 2.731/25.11.2014 a Tribunalului București, Secția I penală.

• Decizia nr. 79/A din 29 martie 2018 a Secției penale

Din analiza referatului întocmit de DIICOT a rezultat că inculpatul F., în timpul judecății, a formulat un denunț privind activități infracționale prevăzute de art. 367 din Codul penal și art. 9 din Legea nr. 241/2005, iar pe baza acestui denunț a fost întocmit un dosar penal și s-a dispus începerea urmăririi penale, cercetările fiind în curs la acel moment, concluzionându-se de către procuror că inculpatul ar putea beneficia de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Analizând acest text de lege, instanța de fond a constatat că trebuie îndeplinite în mod cumulativ două condiții esențiale, respectiv formularea unui denunț în timpul urmăririi penale sau al judecății, iar denunțul să aibă ca urmare identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane, care echivalează cu situația emiterii unui rechizitoriu.

Instanța de fond a reținut că, deși inculpatul F. a formulat un denunț penal în cursul judecății cauzei, înregistrat la DIICOT, cu privire la săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de art. 367 din Codul penal și art. 9 din Legea nr. 241/2005, acesta nu a avut ca rezultat identificarea făptuitorilor și tragerea la răspundere penală a acestora, astfel încât s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții pentru aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Analizând Decizia nr. 3/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 13 aprilie 2018, și datele dosarului, și instanța de apel a constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege pentru ca inculpații să beneficieze de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002, întrucât denunțurile formulate nu ar fi condus la identificarea și tragerea la răspundere penală a persoanelor denunțate.

• Decizia nr. 129/A din 12 aprilie 2017 a Secției penale

Instanța de apel a constatat că jurisprudența anterioară identifica ipoteze în care denunțatorul putea beneficia de reducerea cu jumătate a limitelor pedepsei în cazul formulării unui denunț doar dacă se ajunsese la trimiterea în judecată a persoanelor denunțate. Deși această ipoteză era întrunită în

favoarea inculpatului, instanța de apel a subliniat că această interpretare a art. 19 din Legea nr. 682/2002 restrânge nejustificat sfera aplicării sale.

• Decizia nr. 415/A/2016 din 27 octombrie 2016 a Secției penale

În ceea ce privește solicitarea inculpatei B. de reținere a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, ca urmare a denunțurilor formulate, Înalta Curte de Casație și Justiție, analizând conținutul adreselor nr. 4.906 din 13 octombrie 2016 (inculpata B. formulase, la 22 iulie 2016, un denunț cu privire la eventuale fapte de corupție săvârșite de un cadru medical, cercetările nefiind finalizate până la acel moment) și nr. 4.906 din 12 octombrie 2016 (inculpata B. formulase, la 21 iulie 2016, un denunț ce avea ca obiect săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 354 din Codul penal, pentru care nu se dispusese începerea urmăririi penale *in personam*), s-a constatat că este nefondată, în cauză nefiind întrunite, cumulativ, condițiile prevăzute în textul de lege (în același sens, a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2.159 din 25 iunie 2014).

• Decizia nr. 2.159 din 25 iunie 2014 a Secției penale

În ce privește aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, deoarece, potrivit Adresei din data de 20 iunie 2014 emise de Ministerul Public, aflată în dosarul de recurs, a rezultat că în urma denunțului formulat de către inculpatul E.V. a fost constituit Dosarul penal nr. 114/P/2013 și se efectuează cercetări pentru identificarea altor mijloace de probă în vederea stabilirii cu certitudine a situației de fapt, s-a constatat că nu erau îndeplinite cumulativ condițiile pentru a fi aplicabilă cauza legală de reducere a pedepsei.

V.2. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

• Decizia relevantă pentru problema de drept analizată este Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015 a Curții Constituționale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015), prin care, ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate, s-a constatat că „soluția legislativă reglementată de art. 19 din Legea nr. 682/2002 care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care nu a comis o infracțiune gravă este neconstituțională”.

În argumentarea acestei decizii s-a arătat că „(...) 16. În analiza sa, Curtea constată că în condițiile în care legea reglementează asigurarea protecției și asistenței martorilor a căror viață, integritate corporală sau libertate este amenințată ca urmare a deținerii de către aceștia a unor informații ori date privind săvârșirea unor infracțiuni grave și pe care le-au furnizat organelor judiciare, rațiunea cauzei de reducere a limitelor pedepsei reglementată de norma supusă controlului de constituționalitate este aceea de a institui un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive în acest sens de a le furniza organelor judiciare. Prin urmare, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de natura și gravitatea faptei penale comise de el însuși.” (...).

• Decizia nr. 852 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 3 martie 2021, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor.

În argumentarea acestei decizii s-a arătat că „(...) ideea de bază a reglementării instituției denunțatorului este aceea că persoana fizică/juridică ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune. Mai mult, Curtea a observat că, în totalitatea cazurilor, denunțul este realizat cu scopul de a acuza o persoană de săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, Curtea a apreciat că denunțul poate constitui o «mărturie în acuzare», cu consecința dobândirii de către denunțator a calității de *martor*” (...). (paragraful 18; a se vedea

și Decizia nr. 118 din 2 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 24 mai 2021).

V3. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VI. Dispoziții legale incidente

Art. 2. lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002: „În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) martorul este persoana care se află în una dintre următoarele situații:

1. are calitatea de martor, potrivit Codului de procedură penală, și prin declarațiile sale furnizează informații și date cu caracter determinant în aflarea adevărului cu privire la infracțiuni grave sau care contribuie la prevenirea producerii ori la recuperarea unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni; (...)

Art. 19: „Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”

Art. 290 din Codul de procedură penală:

„(1) Denunțul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.

(2) Denunțul se poate face numai personal, dispozițiile art. 289 alin. (2), (4)—(6) și (8)—(10) aplicându-se în mod corespunzător.”

VII. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul admiterii sesizării formulate, urmând a se statua că aplicabilitatea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale în personam în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din data de 7 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.773/63/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor asupra chestiunii de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

VIII.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Ca urmare, admisibilitatea sesizării formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor cerințe:

— instanța care a formulat întrebarea, din categoria instanțelor anterior enumerate, să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimul grad de jurisdicție;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— problema de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

În speță sunt îndeplinite cumulativ toate cerințele anterior enunțate.

Astfel, este îndeplinită condiția privind existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori fiind investită, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, partea civilă M.R.C. și inculpata G.P.C. împotriva Sentinței penale nr. 33 din 25 ianuarie 2021, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 5.773/63/2018.

Rezolvarea dată chestiunii de drept expuse în încheierea de sesizare este susceptibilă a avea consecințe juridice directe asupra stabilirii tratamentului sancționator față de inculpat și, implicit, asupra modului de soluționare a fondului cauzei.

De asemenea, chestiunea ce formează obiectul întrebării nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs aflat în curs de soluționare.

VIII.2. Cu privire la fondul chestiunii de drept

Conform expunerii de motive, Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor reprezintă un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave, prin determinarea persoanelor care dețin informații sau date cu caracter determinant referitoare la săvârșirea unor infracțiuni să le furnizeze organelor judiciare, contribuind astfel la aflarea adevărului în acest tip de cauze, iar dispozițiile art. 19 se constituie într-un mecanism eficient scopului urmărit.

În considerentele Deciziei nr. 3/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 13 aprilie 2018, s-a arătat că „(...) Instituția reglementată de norma supusă interpretării (art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată) are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, a cărei aplicabilitate este condiționată de îndeplinirea cumulativă a unor cerințe referitoare la: calitatea persoanei care o invocă, conduita procesuală pe care trebuie să o adopte aceasta și stadiul cauzei în care se urmărește producerea efectelor atenuante de pedeapsă. (...) Categoria cerințelor ce țin de conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei subsumează, pe de o parte, formularea, de către martorul participant la o infracțiune, a unui denunț împotriva altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave și, pe de altă parte, facilitarea, de către același martor denunțator, a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate. Ambele cerințe au caracter cumulativ, simplul denunț formulat de persoana prevăzută la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, neurmat de o atitudine activă de facilitare a identificării persoanelor denunțate și tragerii lor la răspundere penală, fiind insuficient pentru valorificarea beneficiului consacrat de art. 19 din Legea privind protecția martorilor, republicată. (...)”

Considerentele avute în vedere de instanța de sesizare reflectă o abordare de principiu a problematicii în discuție, solicitându-se exclusiv evaluarea condiției referitoare la conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei sub aspectul facilitării, de către același martor denunțator, a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate.

Sintagma „facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane”, din cuprinsul normei evaluate are sensul de înlesnește, favorizează, ușurează demersul organului judiciar, fără însă a transla sarcina probei acțiunii penale de la acesta la denunțator.

Potrivit art. 290 alin. (1) și (2) și art. 289 alin. (2) din Codul de procedură penală, denunțul este încunoștințarea despre săvârșirea unei infracțiuni, ce trebuie să cuprindă descrierea faptelor care formează obiectul sesizării, precum și indicarea făptuitorului și a mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.

Legiuitorul nu stabilește o obligație de rezultat în sarcina denunțatorului, aceea de a indica probe relevante ori suficiente, părțile au dreptul de a propune organelor judiciare administrarea

de probe, însă sarcina probei aparține, în ceea ce privește acțiunea penală, în principal, procurorului.

Independent de definiția legală a denunțului sau de sarcina probei în exercitarea acțiunii penale, pentru incidența cauzei legale de reducere a pedepsei, denunțatorul trebuie să justifice, suplimentar, o anumită conduită caracterizată prin cooperare judiciară. Faza procesuală necesară pentru a valida conduita beneficiarului denunțului și a genera incidența cauzei de reducere a pedepsei este începerea urmăririi penale *in personam*. După acest moment al identificării făptuitorului și atragerii sale în procedura judiciară:

— revine organului judiciar obligația legală de a strânge și administra suficiente probe, din perspectivă cantitativă și calitativă (art. 5 și 306 din Codul de procedură penală), pentru a transla cauza în următoarele faze procesuale, punerea în mișcare a acțiunii penale, emiterea actului de sesizare [art. 309 și art. 327 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală];

— se pot exercita drepturile procesuale de către făptuitor cu posibilitatea dovedirii unui caz de stopare ori stingere a acțiunii penale în persoana sa (de exemplu, lipsa vinovăției, lipsa autorizației, intervenția prescripției ori a unui caz de nepedepsire), ori poate interveni un astfel de caz independent de voința acestuia (de exemplu, cauza de deces, act de clemență).

Translatarea momentului către începerea urmăririi penale *in rem* ar presupune că orice denunț ce a generat începerea urmăririi penale față de faptă este apt a atrage aplicarea cauzei legale de reducere a pedepsei. Această interpretare neagă condiția subsecventă referitoare la conduita beneficiarului cauzei legale referitoare la facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane.

Tragerea la răspundere penală este un concept ce nu poate fi definit ori înțeles decât în condițiile existenței făptuitorului și participării sale în procesul penal. Ca urmare, sintagma

„facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală” implică o procedură desfășurată față de făptuitor.

Sintagma analizată leagă particulele componente prin conjuncția copulativă „și”, astfel că interpretarea gramaticală conduce la aceeași concluzie a necesității unei proceduri desfășurate față de făptuitor, nefiind suficientă doar identificarea sa.

Începerea urmăririi penale *in personam* este momentul procesual ce atestă identificarea făptuitorului și atragerea în procesul penal în scopul stabilirii răspunderii penale. Stabilirea unui unic și cert moment procesual al urmăririi penale (în cercetarea declanșată prin denunț) asigură egalitatea în fața legii și predictibilitatea actului de justiție în situația aplicării normei evaluate, lăsând judecătorului analiza condițiilor de fond. Existența stadiului procesual necesar în cauza declanșată prin denunț nu exclude sarcina probei cu privire la conduita denunțatorului.

Interpretarea restrictivă, ce presupune deplasarea reperului către momente procesuale ulterioare, echivalează cu o excludere sau restrângere a incidenței aplicării textului, iar interpretarea extensivă, ce presupune deplasarea reperului către momentul procesual anterior, începerea urmăririi penale *in rem*, echivalează cu modificarea textului prin înlăturarea condiției *facilitează tragerea la răspundere penală a altor persoane*.

Determinarea sferei de aplicabilitate a normei analizate presupune decelarea voinței legiuitorului cu ajutorul interpretării, fără a se putea genera un mecanism pentru evaluarea activității procurorului de caz sub aspectul intervalului util începerii urmăririi penale *in personam*.

Ca urmare, pentru incidența cauzei legale de reducere a pedepsei prevăzute de art. 19 din Legea nr. 682/2002 este suficientă începerea urmăririi penale *in personam*, nefiind necesară tragerea la răspundere penală a persoanei denunțate, respectiv pronunțarea unei soluții de condamnare, dar nici emiterea actului de sesizare ori a ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: *„Dacă aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale in personam, de punerea în mișcare a acțiunii penale sau dacă este suficientă începerea urmăririi penale in rem în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator”, și va stabili că „Aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale in personam în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator, condiție necesară, dar nu suficientă, instanța urmând a evalua întrunirea cumulativă a condițiilor de aplicare a textului”.*

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: *„Dacă aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale in personam, de punerea în mișcare a acțiunii penale sau dacă este suficientă începerea urmăririi penale in rem în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator”, și stabilește următoarele:*

Aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale in personam în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator, condiție necesară, dar nu suficientă, instanța urmând a evalua întrunirea cumulativă a condițiilor de aplicare a textului.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Florin Nicușor Mihalache

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare a Societății BIOCHEM CREDITARE IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general Instituții Financiare Nebancare a Societății BIOCHEM CREDITARE IFN — S.A., formulată prin scrisorile înregistrate la Banca Națională a României cu nr. VI/18.839 din 28.12.2021, respectiv nr. VI/18.888 din 29.12.2021, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 19/2019 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare, ținut de către Banca Națională a României, a Societății BIOCHEM CREDITARE IFN — S.A., cu sediul în Constanța, bd. Mamaia nr. 158, cam. 1—2, biroul nr. 8, județul Constanța, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J13/2112/2014, cod unic de înregistrare 33748165, înscrisă în Registrul general cu nr. RG-PJR-14-110294 din 27.01.2015, la secțiunea k) „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 14 ianuarie 2022.
Nr. 21.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

